<u>צאת שבת:</u> 19:41 **חצות היום 12:42 גיליון מס' 997**

כ"ז אדר ב' התשפ"ד **פרשת "שמיני"** <u>כניסת שבת</u>: 18:42

שבת פרשת החודש

הפטרה-יחזקאל מ"ה, טז-מ"ו, יח'

קורות בתינו ארזים

״״קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים״ – ביתנו שנבנה מארזים וברושים הוא בעל יסודות איתנים שמתכתבים היטב עם תכולתו״.

ברחלה (רחל-לאה) וצבי מייזליק ז"ל הוריו של אריאל מייזליק הווה עובדא.

רחלה לבית גרדין, בתם של נחמה ויצחק, מראשוני בני ברק נולדה בי״ח באייר תש״ו. ״הילדה שבאה מן האש״ כך כונתה בגלל שנולדה בל״ג בעומר. בת בכורה, אחות לשלושה אחים- מירה, ריקי ויעקב.

יצחק אביה של רחלה, הינו בנם של מאיר ויוכבד אשר עלו לארץ מפולין ב - 1921 בייעליה הרביעיתיי והצטרפו לגרעין הראשון של מקימי בני ברק.

נחמה אמה של רחלה, בתם של הרב דוד שהיה ראש ישיבה בבתי אונגרין בירושלים וחיה-ליבא וייסנשטרן, גדלה בירושלים ולמדה בבית הספר ״אלטשולר״. כשהגיעו לגיל 20 הם נישאו ב״שידוך״.

את מקום מגוריהם קבעו בעיר בני ברק בדירת חדר אחד שם גדלה רחלה. כל חייה הייתה מחוברת רחלה גם לעיר ירושלים, שם חיו סבה וסבתה בבתי אונגרין והיא בילתה שם תמיד בחגים ובחופשות.

אביה יצחק הקים עסק של מכירת בדים בסיטונאות. בהיותה תינוקת נתפס אביה והורשע על ידי הבריטים עקב חברותו ב״אצ״ל״, ובשל כך נכלא כשנה בבית הסוהר בלטרון, שם הרב אריה לוין, ״רב האסירים״, נהג לבקרו מעת לעת. לאחר שחרורו וברבות הימים עברה המשפחה להתגורר בשיכון ה׳ בדירה מרווחת. לאחר שיצחק נפגע בתאונת דרכים עת רכב על אופניו שהיו סימן ההיכר שלו, החל הוא לעבוד כמשגיח כשרות באוניברסיטת בר-אילן משך שנים רבות.

נחמה, אמה של רחלה, לאחר שגדלו ילדיה, הפכה למדריכת כלות ולמפקחת על המקוואות בעירית רמת גן.

רחלה למדה ב״בית יעקב״ בבני ברק ולאחר מכן בתיכון ״לוסטיג״ ברמת גן שבימים אלה התנהל ברוח הציונות הדתית. את שעות הפנאי בילתה כחניכה בתנועת ״עזרא״ בה הייתה פעילה מאד מבחינה חברתית.

בגיל 17 סיימה רחלה את לימודי התיכון ורצתה להגשים את חלומה להיות מורה. נוכח גילה הצעיר אושר לרחלה באופן חריג ביותר להתחיל וללמד אנגלית ולחנך כיתה במושב ברוש השייך למועצה אזורית בני שמעון בדרום הארץ.

בחלוף שנה, כמורה מוסמכת ובעלת ניסיון חזרה רחלה לבני ברק והחלה ללמד בעיר בת-ים. אז גם החלו הצעות ״השידוכים״ לזרום, וכך גם הגיעה מהרבנית אושפיזאי ההצעה להכיר את צבי.

צבי מייזליק, בנם של אסתר ויהושע, אח לשושנה ומינה, ירושלמים ותיקים, נולד בכ״א בניסן (שביעי של פסח) תש״א.

יהושע אביו של צבי, בנם של צבי ושושנה התייתם בגיל צעיר מהוריו אשר עלו מקייב לירושלים. בשל כך נשלח לבית היתומים ״דיסקין״ שם גדל והתחנך. כשבגר החל ללמוד בישיבת חברון בירושלים.

אסתר, אמו של צבי, בתם היחידה של יעקב ונחמה הירש גדלה בירושלים בשכונת בית ישראל ולמדה בבית ספר אלטשולר שבעיר.

בשנת 1935 נישאו יהושע ואסתר. את צבי שלחו ללמוד בייחיידעריי שבשכונת בית ישראל הישנה ואת אחיותיו לביייס יישפיצריי וייאוולינה דה רוטשילדיי.

עם פרוץ מלחמת השחרור נאלצה משפחתו של צבי לעזוב את ביתם שהיה בסמוך לשכונת שיח׳ ג׳ראח בגלל ירי צלפים ירדניים לעבר בתי היהודים, ולעקור לשכונת מאה שערים שם התגוררו בתחילה בבית אלמנת זרח ברנט, ולאחר מכן עברו לדירה מרווחת שננטשה על ידי ערבים בסמוך למחנה שנלר ברחוב מלכי ישראל.

את לימודיו בבית הספר היסודי עשה בבית ספר יייבנה", ולאחר מכן עבר לישיבת ייתפארת צבי" שהייתה ישיבה קטנה ליטאית. בגיל 17 החל צבי ללמוד בישיבת חברון הנחשבת.

צבי זכה ללמוד בעיון רב את הלכות "איסור והיתר" בחברותא עם הרב יונה ראם, וכבר בהיותו בגיל 19 זכה לקבל "סמיכה" לרבנות מאת הרב אברהם אדלר נשר.

במשך עשר שנים למד צבי בישיבת חברון ואף היה חבר ב״חבר הפעילים״ - ארגון של בחורים שמטרתו להגיע לעולים ולעיירות הפיתוח ולפתוח בפניהם את האפשרות לשלוח את ילדיהם לחינוך דתי. בשנים אלה אף זכה להתקרב לראשי הישיבה וביניהם לרב ברוך מרדכי אזרחי זצ״ל. (ראש ישיבת עטרת ישראל)

ב"בין הזמנים" עבד לפרנסתו כמשגיח בכרמים ביישובי נתיבות ובית הגדי שבדרום הארץ. בנוסף הכין צבי נערים לבר המצווה ואף לימד שיעורים פרטיים בגמרא.

<u>״בחברון למדתי לעבוד את ה׳ מתוך הכרת רוממות האדם וכישוריו ולא מתוך הכנעה ושפלות רוח״ – כך אמר.</u>

את ההצעה להכיר את רחלה קיבל צבי, שהיה כבר מהבחורים ה״אלטערים״ (המבוגרים) בישיבה, מאשתו של הרב אזרחי שהכירה את הרבנית אושפיזאי.

אחרי פסח תשכ״ז נפגש צבי לראשונה עם רחלה, ולאחר חתונתם באדר תשכ״ח הם קבעו את מקום מגוריהם בבני ברק. שניהם היו אנשי עמל ועבדו קשה לפרנסתם. רחלה כמורה וצבי כספרן, עורך ומגיה בספריית הרמב״ם שבתל אביב. הזוג הצעיר חיו חיי תורה ומצוות, אך היו תמיד מחוברים לחברה ולמדינה. בשנת 1971, בהיותו בן 30, אב לשני ילדים קטנים – דודי ואריאל, התגייס צבי לצה״ל במסגרת ״שלב בי״. יחד איתו שירתו בין היתר הרב צבי טאו, הרב שילה רפאל ועוד רבים אחרים מבני הקיבוצים. לאחר סיום הטירונות שובץ צבי למילואים בגיזרה הירדנית אליה נקרא לשרת בתדירות גבוהה מאד.

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים שימש צבי כחזן באחד המוצבים בגיזרה הירדנית. מיד בתום הצום גויס ליחידת המילואים שלו למשך שנה תמימה, במהלכה לחם ולאחר מכן תפס עמדות לכל אורך הגיזרה הצפונית.

רחלה שדאגה לצבי בזמן המלחמה חוותה משבר קשה עם העיר בני ברק בתקופת המלחמה.

״אני יודעת שצבי בחזית ומשתגעת מדאגה, אבל בעיר בני ברק החרדים מתנהגים כרגיל כאילו לא מגיעות ידיעות בכל יום על חיילים שנהרגים בחזית. לא הייתה שום סולידריות או אכפתיות מהם למה שקורה במדינה. אף אחד מהשכנים שלי לא שאל אותי אם אני צריכה עזרה כלשהי״.

עם תום המלחמה הציע הרב גד נבון - הרב הראשי לצה״ל לצבי להתמנות לרב צבאי בחטיבה 7 שנפגעה קשות במלחמה, וצבי נענה להצעה.

לאחר שנולדה אפרת בתם השלישית, ומשמצבם הכלכלי של רחלה וצבי התייצב הם מחליטים יחדיו שהגיעה העת לצאת לשליחות למען עם ישראל.

״כדי לא לשקוע רק בענייני חיתולים ומטפלות, קבענו נוהג שפעם בשבוע אנחנו יושבים לשיחה זוגית, מעין דייט, ומשוחחים על נושאים שונים״ – כך נהגו רחלה וצבי.

ובאחד מאותם "דייטים" גמלה בהם ההחלטה לעזוב את בני – ברק ולעבור ולהתגורר בחצור הגלילית.

"איננו רוצים להמשיך את חיינו כאנשים שבעים ובורגנים. עלינו לעשות משהו ממשי בעל ערך למדינה ולעם". – אמרו ועשו.

לאחר שארזו את מטלטליהם עברו להתגורר בחצור הגלילית. צבי המשיך את שירותו ובינתיים הפך להיות רב אוגדה 36 ברמת הגולן תחת פיקודו של תא״ל אביגדור קהלני. רחלה החלה את עבודתה כמורה ומחנכת ובהמשך כמנהלת בית ספר ״שבט סופר״. מעבר לתפקידים הרשמיים הללו רחלה שימשה בהתנדבות כרכזת בנות השירות הלאומי והמורות החיילות, והעבירה שיעורים לנשים המבוגרות. את השבתות והחגים נהגה המשפחה כולה לעשות בבסיסי צה״ל.

"גילינו בחצור את ישראל החמישית אבל מצאנו שזו ישראל של קהילה מופלאה ועולם של אנשים חמים ופתוחים. השכונה כולה הייתה כמו משפחה אחת ודולה"

רק בחלוף שש שנים חזרה המשפחה לבני ברק. צבי החל לשרת כרב של מרחב תל-השומר והבקו״ם ורחלה כמורה, ובהמשך כמנהלת המיתולוגית של בית ספר ״מוהליבר״ בבני ברק, ולאחר מכן כמפקחת בפיקוח הממלכתי דתי.

בתקופה זו מיד עם נפילת ״מסך הברזל״ הם נסעו לשליחות קצרה באודסה בתקופת חג הפסח והיו מקבוצת השליחים הראשונים שהגיעה לברית המועצות. זו הייתה חוויה עצומה ליהודים המקומיים וגם להם עצמם. בחלוף שנים ספורות הם נסעו שוב לשליחות בדנייפרופטרובסק לקראת חגי תשרי, ובהמשך נסעה רחלה עם משלחת מורים לקייב ללמד מורים מקומיים יהדות ועברית. נוסף על פעילותם זו עסקו רחלה וצבי רבות בליווי מתגיירים בתהליך הגיור.

רחלה הבינה שביכולתה להשפיע גם מחוץ לחברה הדתית וביקשה לעבור ולהיות מפקחת בחינוך הממלכתי, וכך מונתה להיות המפקחת של העיר רמת גן כולה.

את כל התפקידים מילאו צבי ורחלה בהצלחה רבה תוך השפעה על אוכלוסיות רבות ומגוונות.

משגדלו ילדיהם ונישאו, צבי ורחלה סייעו להם ככל יכולתם ברוח ובחומר.

״לנגד עיננו ראינו חשיבות עליונה בנתינה לילדינו. צמצמנו בהוצאות אישיות, ולא באנו אל מנוחתנו ואל נחלתנו עד שחשנו כי סייענו לבסס את אחיזת ילדינו בבתים משלהם, במשפחה יציבה ובתעסוקה.״

לאחר שצבי פרש משירותו הצבאי עברו הם להתגורר בגבעת שמואל. שנים ספורות לאחר מכן, לאחר שגם רחלה פרשה מעבודתה, הקדישו צבי ורחלה את רב זמנם לילדים ולנכדים.

הם זכו לראות את המשפחה הולכת בדרכם, בדרך של תורה ודרך ארץ, דרך של מתינות, דרך של אהבה לעם ולארץ, דרך של חשיבה ולימוד יחד עם עמל ועשייה. רחלה אהבה גם לראות את כולם נהנים ממטעמיה המסורתיים וצבי הנהיג את הטקסים הקבועים לכל חג ולכל שמחה.

""קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים" – ביתנו שנבנה מארזים וברושים הוא בעל יסודות איתנים שמתכתבים היטב עם תכולתו", כך נהגו רחלה וצבי לומר.

בכייב בכסלו תשפייב נפטר צבי לבית עולמו. בחלוף ארבעה חודשים בלבד, בכייו אדר בי תשפייב נפטרה גם רחלה.

ייהנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדויי.

גששוהם

מי שנזקק במהלך השבת לגוי של שבת בסביבות מרכז שוהם, מוזמן לפנות ליוסי מונזון (רח' הזוהר 14, דירה 5). במוצ"ש, נא לזבור להעניק לרוז, המטפלת הזרה של אימי, תשלום עבור טרחתה (מינימום 30 ש"ח).

לעילוי נשמתה של שיר מונזון ע"ה, בת קהילת שוהם.

צ. שרץ טמא.

באכילה.

ק. סימן טהרה בדגים.

ר. מהעופות האסורים

ש. בית ישראל בכו אותה.

ת. עגל ואיל צריכים להיות...

או בסלולאר <u>laxizhak@gmail.com</u> לתיעוד נא לפנות ליצחק לקס במייל

חידון א' ב' לפרשת שמיני נכתב ע"י זיוה מונסונגו

מסתתרת. ע. דֹד אהרון. ט. שתי מילים מנוגדות פ. עוף האסור באכילה. כשם המופיעות בפרשה. אחד מנשיאי המדינה.

> י. משקה שנאסר על אהרון ובניו.

כ. כלי לחימום ולבישול מזון.

ל. שרץ טמא. מ. הלחם של פסח.

נ. מקורות מים.

ס. איבר שבאמצעותו הדג שוחה. ב. אותו שרפו באש מחוץ למחנה. ג. חיה אסורה באכילה. ד. ציפורים האסורות

א מבני עוזיאל.

ה. השלימו: "וַיְהִי בַּיּוֹם ----.."

ז. נטמן באדמה.

באכילה.

ו תגובת אהרון על מות בניו.

ח. פרשה מחומש במדבר

מזל טוב!

לבתיה ולמאיר שיאון לאירוסי הבת מיכל עם אוהד

לאורה וליוחאי שחף להולדת הנכדה בת לשירה ולחביב

לאורנה ולקובי שלזינגר להולדת הנכדה בת לעמית וליעקב

